

Verbe : לנגן "jouer d'un instrument"

Forme "piel"

נ.ג.נ

impératif	צווי	futur	עֲתִיד	passé	עָבַר	présent	הוֹדָה	
			אֲנַגֵּן		נִגַּנְתִּי	מִנְנֵן	אֲנִי	
			אֲנַגְּנִי		נִגַּנְתָּ	מִנְנַנְתָּ	אֲנִי	
	נִגֵּן		תִּנְגֵּן		נִגַּנְתָּ	מִנְנֵן	אַתָּה	
	נִגְנִי		תִּנְגְּנִי		נִגַּנְתָּ	מִנְנַנְתָּ	אַתָּה	
			יִנְגֵּן		נִגֵּן	מִנְנֵן	הוּא	
			תִּנְגֵּן		נִגַּנְהָ	מִנְנַנְתָּ	הִיא	
			נִנְנֵן		נִגְנִי	מִנְנָנִים	אֲנֵחֵנוּ	
			נִנְנֵן		נִגְנִי	מִנְנַנּוֹת	אֲנֵחֵנוּ	
							גגג	
	נִגְנוּ		תִּנְגְּנוּ		נִגַּנְתֶּם	מִנְנַנּוֹת	אַתֶּם	
			יִנְגְּנוּ		נִגְנוּ	מִנְנָנִים	הֵם	
			יִנְגְּנוּ		נִגְנוּ	מִנְנַנּוֹת	הֵן	